

živného. Účinek její by se mohl projevit nejvýše jen co do budoucně platných částek výživného, jež žalovaná exekucí nevymáhá a jež nejsou proto předmětem tohoto sporu. Podobně rozhodl nejvyšší soud již v rozhodnutích sb. n. s. 7098 a 12091, na jehož důvody se pro stručnost odkazuje.

Čís. 14509.

Hypotekární věřitel, jenž není zároveň věřitelem osobním, není oprávněn podat návrh na vyhlášení konkursu.

(Rozh. nejv. soudu ze dne 5. září 1935, R III 475/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2175.)

Čís. 14510.

K výkladu § 1096 obč. zák.

Jde-li o nájem věcí movitých, může se nájemce platně vzdát předem práva neplatit nájemné.

(Rozh. ze dne 6. září 1935, Rv I 2087/33.)

Žalovaná najala od žalobkyně synchronické zařízení systému jednotný čas za roční nájemné 2.340 Kč. Umluveno bylo, že poruchy na instalaci neopravňují nájemce k zadržení nájemného, jež žalovanou za rok 1932 nebylo zaplacen. Proti žalobě z tohoto důvodu na zaplacení dlužného nájemného podané namítla žalovaná, že hodiny jí dodané nesly, že žalující strana smlouvu nesplnila a nemá nároků na placení nájemného. **N i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Hodiny dodané stranou žalující šly bezvadně, až na nepatrné závady, jež byly žalující stranou hned napraveny. Tím splnila žalobkyně své závazky ze smlouvy ujednané se žalovanou a není tato oprávněna zdržovat jí splatné nájemné. Ujednaná smlouva není nicotná podle § 879 obč. zák., ač obsahuje ustanovení, že poruchy na instalaci neopravňují nájemce k zadržování platů. Tím vzdala se vlastně žalovaná předem nároku příslušejícího nájemci podle § 1096 obč. z., takové vzdání se jest však neplatné jen při nájmu nemovitých věcí, jinak však je dovoleno a proto neodporuje dobrým mravům.

Čís. 14511.

Zánikem směnečného závazku podle práva občanského zaniká i směnečná obligace konkrétní, nezrušuje se však závaznost skripturního aktu samého, jenž může býti podkladem novému směnečnému závazku. Vznik tohoto závazku není závislým na vystavení a podpisu nového papíru.

(Rozh. ze dne 6. září 1935, Rv I 1455/35.)

Žalobkyně vydala ke krytí úvěru poskytnutého manželům Gustavu a Žofii M. směnku, již spoluakceptoval žalovaný Dr. Adolf Z. Úvěrní poměr, pro který směnka byla vydána, zanikl dne 6. září 1924. Poněvadž si však manželé Gustav a Žofie M. vypůjčovali i nadále od žalobkyně peníze a vznikl tak nový úvěrní poměr, použila žalobkyně se souhlasem žalovaného ústně daným staré směnky ku krytí tohoto nového úvěru. Proti směnečnému platebnímu příkazu vydanému na základě oné směnky namítl žalovaný, že použitím směnky ke krytí nového úvěru nemohl jemu vzniknouti ústním prohlášením směnečný závazek, poněvadž platnost směnky zanikla splacením původního úvěru, pro který směnka byla vydána. N i ž š í s o u d y zrušily směnečný platební příkaz, o d - v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Směnka jest skripturní obligace, která vzniká a trvá jen písemní formou. Zanikla-li platnost směnky zaplacením, t. j. vyrovnaním úvěru, pro který byla vydána, mohl nový směnečný závazek vzniknouti zase jen novým směnečným prohlášením, t. j. písemně, nikoli však pouhým ústním prohlášením, že stará směnka má platiti nyní i pro nový úvěr. Tímto ústním prohlášením nevznikl nový závazek směnečný, a nebyla proto žalobkyně oprávněna použití této staré směnky pro nový závazek žalovaného i když on k tomu ústně dal souhlas. Mohlo by tedy v tomto ústním prohlášení býti spatřováno jen rukojemství, nikoliv však směnečné, ježto zde není předepsané pro ně formy písemné s dodatkem naznačujícím rukojemství; zda by tím vzešlo ručení obecnoprávní, netřeba rozhodovati, poněvadž z takového se nežaluje.

N e j v y š š í s o u d ponechal směnečný platební příkaz v účinnosti.

D ů v o d y :

S uvedeným právním názorem nelze souhlasiti. Jde ovšem o skripturní obligaci, takže směnečný akt skripturní je podmínkou vzniku a trvání směnečného závazku. Nastanou-li však skutečnosti, jež mají v zá-pětí zánik směnečného závazku podle práva občanského, jako na příklad placení, novace atd., zrušuje se tím sice směnečná obligace konkrétní, není však zrušena závaznost skripturního aktu samého, a může tudíž po případě z aktu tohoto přistoupením momentů věřitelství směnečné základajících vzniknouti nová směnečná obligace. Zákon nikde nečiní vznik takové obligace závislým na vystavení a podpisu nového papíru. Mohl tedy ještě trvajícím abstraktním směnečným závazkem býti základem nového konkrétního závazku vzniklého tím, že žalovaný ústně (telefonicky) projevil souhlas s tím, aby použito bylo staré již placením zaniklé směnky k zajištění nového úvěru.

Čís. 14512.

Průkaz podle § 41 b) knih. zák. může býti proveden proti každému nabyvateli nemovitosti, na níž bylo zástavní právo zaznamenáno.

(Rozh. ze dne 6. září 1935, R II 185/35.)